

са отъ оногова, който може да погѣби и тѣлото и дѣшатъ вы. Ето азъ вы проваждамъ като овцы междѣ вълците, бѣдете мѣдри като зама и чисти като глѣзби. Пазетесѣ отъ челоуѣцѣте: защото ще вы предадѣтъ на съборища и на сѣдовища и ще вы уранетъ (бѣлтъ). Ще вы изведѣтъ предъ царѣ и владѣтели заради мене за свидѣтелство на тѣхъ и на изычниците, но когато вы изведѣтъ, не са уплашайте: защото, който обыча баща си или майка си повече отъ мене, не е достоинъ за мене, и който обыча сына си или дѣшира си повече отъ мене, не е достоинъ за мене. Който васъ прѣемни, мене прѣемва, и който прѣемва пророка во има пророческо, ще прѣемни пророческа заплатѣ. Който напои отъ тѣхъ най малкѣмъ съ една чашѣ студѣнѣ водѣ, не ще да си изгѣби заплататѣ.

ТЪЛКОВАНИЕ.

Исѣсъ христосъ като дади власть на апостоулыте да изгонватъ вѣсове и да исѣфраватъ болестыте отъ челоуѣцѣте, рече имъ: Ето вы проваждамъ като овцѣ междѣ вълците, да са не уплашите, но дерзновенно да проповѣдате евангеліето и да научите сѣкого, съсъ сърце да ма вѣрка, а съ уста да ма исповѣдва: защото, който ма исповѣда предъ челоуѣцѣте, какъ съмъ христосъ сынъ божій, и азъ ще го исповѣдамъ предъ отца небеснаго, какъ е мой вѣрнѣй ученикъ.

Челоуѣкъ, защото има тѣло и дѣша, за тѣй трѣбѣ съсъ дѣшатъ да вѣрка, а съсъ тѣлото да исповѣда, ако иска да са спасе; както дѣма апостоуъ Павелъ: „сердцемъ вѣрветса въ правдѣ, усты же исповѣдветса во спасеніе.“ За тѣй трѣбѣ да не са боиме нити отъ смѣръть, но да го исповѣдаме безъ страхъ; защото дѣма: който ма отрече предъ челоуѣцѣте че несѣмъ азъ христосъ сынъ божій, и азъ ще го отрѣкъ предъ отца небеснаго, какъ не е мой вѣрнѣй христіанинъ. За тѣй свѣтите мѣченицы толко мѣжи прѣтърпѣли и крвѣтъ са пролѣли, само да не са отрѣкѣтъ отъ христа, но и на смѣртнымъ си часъ мѣже-ствененно стоули предъ царѣ и мѣчителы и казвали какъ христосъ е сынъ божій, богъ истиннѣй и спаситель мѣра. А тешко и горко на оногова челоуѣка, който са отрече отъ христа; за пары, за славъ отъ страхъ, или отъ смѣръть: защото не ще може да полѣчи спасеніе, или много мѣчно ще го полѣчи. Но можы нѣкой да рече: апостоуъ Петаръ какъ полѣчи спасеніе, като са отрече отъ христа въ двора архіереувъ три пѣти; истинна полѣчи той спасеніе, но много мѣчно: съ много плаканіе и голѣмы тѣрдове, дѣто ходи да проповѣдва евангеліето христово по сѣла и градове, и най послѣ прѣтърпѣ крѣстнѣ смѣръть съ главатѣ на долѣ и си прола крвѣтъ за христа, и тога полѣчи спасеніе.